

Orgaan van de Bond van
Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

de *hervormde* vaan

76^e jaargang · nr 2 · februari 2016

pagina 4

bijbelstudie o.t. :
David 9
De laatste
woorden

pagina 14

WEB:
Als gezin
verbonden met de
gemeente

pagina 20

Uitnodiging
Huishoudelijke
Vergadering

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Bonkelaarsplein 46, 3363 EL Sliedrecht
T 0184 636920 • dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
T 0318 483717 • dsjpnep@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom
T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
T 0348 551496 •
accountant.c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (commissie 25+)
Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
T 033 8446241 • a.goijert3@upcmail.nl

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau, Beatrixstraat 20a,
3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699
E bondsbureau@filtnet.nl
Bankrek.nr. NL08RABO0377871559
t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Openingstijden Hervormd Bondsbureau:
Maandag t/m donderdag van 8.30 - 11.30 uur.
Vrijdag gesloten.

*Voor al onze activiteiten zie onze agenda op
www.hervormdemannenbond.nl*

inzenden kopij maart-nummer

De kopij voor het maart-nummer moet vóór
20 februari bij de drukker (info@boutdruk.nl)
aanwezig zijn.

inhoud

Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.	4
Bijbelstudie n.t.	8
Van de voorzitter	11
In the picture	12
WEB	14
Overlijdensberichten	18
Uitnodiging Huishoudelijke Vergadering	20

Zalig de barmhartigen

“Zalig zijn de barmhartigen; want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden”
(Mattheüs 5: 7)

Er zijn heel veel liefdadigheidsinstellingen met een humanistische achtergrond. Het is beschamend om te zien, dat er door deze instellingen voor de naaste soms meer wordt gedaan dan door mensen van de kerk. En toch is dit nog niet de barmhartigheid die door de Heere Jezus bedoeld wordt.

Het barmhartig zijn is niet een kwaliteit die we met onze geboorte hebben meegekregen. Ten diepste is er bij geen enkel mens barmhartigheid. Er is er uiteindelijk maar Eén die barmhartig is, namelijk de HEERE. Vele malen wordt Hij in de bijbel zo aangeduid. Het woord barmhartigheid heeft in de bijbel te maken met de moederschoot. We zien voor ons een moeder met een pasgeboren baby op haar schoot. Ze voelt zich gelukkig en dankbaar. Ze is blij met haar kind. Dat blijft als het goed is gedurende het gehele leven. De kinderen mogen de deur uitgaan en zelfstandig worden. Een moeder blijft innerlijk altijd bewogen met haar kind. Zelfs als zo'n kind moeder pijn doet en teleurstelt.

Nog dieper is de liefde van de Heere voor Zijn volk. Hij is zeer bewogen met zondaren, die Hem steeds op het hart trappen. De barmhartigheid wordt bekend gemaakt in de Heere Jezus Christus. Hij zendt Zijn Zoon naar een wereld, verloren in schuld. Christus laat Zich zenden. Hij maakt Zich helemaal één met de zondaar. Hij gaat de weg van het lijden en het sterven. Hij neemt de zonde op Zich en draagt de toorn van God.

De Heere maakt ons Zijn barmhartigheid

bekend in het Woord en Hij verzekert ons er telkens van in het Heilig Avondmaal. Hij ontfermt Zich te allen tijd over degenen die in hun ellende tot Hem komen. Hij is ons niets verplicht. Hij zou ons kunnen voorbijgaan. In het geloof belijden we: Hij ontfermt Zich over mij.

Ons leven verandert, als we leren te leven van Zijn barmhartigheid. We worden zelf innerlijk met ontferming bewogen over de naaste. We worden lettend op Gods barmhartigheid, zelf barmhartig. Barmhartig zijn is meer dan alleen maar het hebben van warme gevoelens. Het komt vooral uit in de daden. De Heere vraagt van ons: “Wees dan barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is” (Lukas 6: 36). Kan ik hieraan voldoen? De Heere geeft wat Hij vraagt. Hij vernieuwt ons door de Heilige Geest naar het evenbeeld van de Heere Jezus. Hij maakt ons barmhartig. Hij doet ons als kinderen lijken op de hemelse Vader. We leren het om elkaar te aanvaarden, zoals Christus ons aanvaard heeft.

Onze tijd wordt gekenmerkt door individualisme. Laten wij strijden tegen een geest van liefdeloosheid, die ook in de kerk binnendringt. Wees barmhartig. Sluit de ogen niet voor de nood van een ander. Is iemand ziek of zijn er problemen? Is een ander aan huis gebonden vanwege de ouderdom? Informeer eens hoe het met de ander gaat. Vraag eens: Kan ik misschien iets voor u doen? We mogen niet tevreden zijn met het geven van veel geld

aan goede instellingen, terwijl we onze naaste dichtbij niet zien.

Het barmhartig zijn tegenover elkaar blijft niet onopgemerkt in de hemel. De Heere Jezus zegt: "Zalig zijn de barmhartigen; want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden." Betekent dat dat mijn barmhartig zijn een voorwaarde is om de barmhartigheid van God te ontvangen? We snijden, als we zo redeneren, het genadekarakter uit het Evangelie weg. De barmhartigheid van God is en blijft de grond van het barmhartig zijn van ons mensen.

Zij die barmhartig zijn, mogen delen in de barmhartigheid die in Jezus geopenbaard is. Het verrichten van werken der barmhartigheid is een bewijs dat ze de Heere kennen en liefhebben. In het eindoordeel moeten we verantwoording afleggen van alles wat we gedaan, gezegd en gedacht hebben. Er zal geen

barmhartigheid zijn voor hen die op aarde niet barmhartig zijn geweest.

De barmhartigen echter ontvangen barmhartigheid. Dat is niet hun werk, maar het werk van de Heere in hen. De Heere zal zeggen: "Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld (Mattheüs 25: 34). Hij wijst hen op datgene wat ze de minste broeders hebben gedaan. Ze zullen zich zelf niet bewust zijn van wat ze gedaan hebben.

Deze ootmoed leren we in de weg van een dagelijkse bekering. We sterven dagelijks aan onze onbarmhartigheden. Dagelijks doen we de barmhartigheid van God aan (Kol. 3: 12). We mogen ons meer en meer laten leiden door de Geest van Christus, Die ons barmhartig doet zijn.

4

Ds. J.H. Lammers

bijbelstudie o.t.

David 9 De laatste woorden

2 Samuël 23 : 1-7

De laatste woorden (2 Samuël 23: 1)

Het is mooi als we de laatste woorden van iemand weten. Toch moeten we er ook weer niet te veel van verwachten. Bij een plotseling overlijden is er niet de gelegenheid om

afscheid te nemen. De laatste woorden zijn daarom nooit beslissend. Belangrijker dan de laatste woorden is het leven dat we hebben geleid. We horen naar de betekenis van de laatste woorden van David.

David spreekt de laatste woorden uit, terwijl hij het einde van zijn leven nog niet helemaal heeft bereikt. Er volgen nog meer hoofdstukken uit het leven van David. In 1 Koningen 2 vinden we echt de laatste woorden van David. Hij neemt afscheid van Salomo, zijn zoon. We schrikken als we horen dat zijn laatste woord bloed is, en dat i.v.m. Simeï die hem heeft vervloekt (1 Kon. 2: 9). Telkens is er in het leven van David een strijd tussen twee uitgangspunten. Aan de ene kant komen we hem tegen als een mens die te maken heeft met dezelfde aanvechtingen als andere mensen. Aan de andere kant komen we hem tegen als de man die door de Heilige Geest wordt geleid. In het hoofdstuk dat we overdenken, is het grootste gedeelte van het leven van David achter de rug. Hij evalueert zijn leven.

De Geest, de Heere, de Rots (2 Samuël 23: 2,3a)

David noemt zichzelf de zoon van Isai in het geestelijke testament dat hij achterlaat. Wie zou verwachten dat er een koning uit het huis van Isai zou komen? David heeft een geringe afkomst, maar hij is hoog opgericht. Hij is de Gezalfde van de God van Jakob geworden. Hij is van de schaapskooi gegaan naar het paleis. Dit is te danken aan Davids grote Zoon, Die Zich zo diep heeft vernederd, door mens te worden en Zijn leven te geven. Terwijl de aardse krachten van David afnemen, zingt hij van Hem Die in de volheid van de tijd naar deze wereld zal komen.

Hoe dat kan? De Geest des Heeren die de Geest van de profetie is, heeft door middel van David gesproken. Van David zijn veel psalmen bekend en daarom is hij lieflijk. De Geest heeft het woord van de Heere op zijn tong gelegd. Eeuwenlang is de Geest bezig

om plaats te maken voor de Zoon van God in ons menselijk vlees.

De Geest maakt nog steeds plaats voor de Heere Jezus in mensenharten. Te allen tijd is dat het werk van de drie-enig God. We horen van de Geest van de HEERE (vers 2). Dat is de Heilige Geest, de derde persoon van de drie-eenheid. We horen van de God van Israël (vers 3), dat is de Vader, de eerste persoon. We horen van de Rots van Israël, dat is de Zoon, de tweede persoon.

De rechtvaardige Heerser (2 Samuël 23: 3b)

Wat heeft de Geest van de Heere tegen David gezegd? Deze woorden: 'Er komt een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods (23: 3).' Het is alsof David struikelt over zijn eigen woorden, zo wordt Hij door de Heilige Geest gedreven. Toch vormen de woorden een mooi geheel. David zingt van een koning, niet zoals de heidenen die kennen, maar van een Heerser. Een door God gewilde koning, een koning die rechtvaardig is, die voldoet aan de normen van de Heere.

Rechtvaardige heersers waren er niet veel. Zelfs op de beste koningen is wel iets aan te merken. David zelf dacht niet aan rechtvaardigheid, toen hij overspel bedreef met Bathseba en Uria liet doden. De Heere Jezus is de enige Die rechtvaardig is. Hij komt voor mensen die vol zitten met ongerechtigheid. Hij neemt de zonde op Zich. Om onze ongerechtigheden laat hij Zich verbrijzelen. Hij gaat regeren over ons, rechtvaardig, wijs en zacht (zie Psalm 72). Hij zorgt ervoor dat we de gerechtigheid van God lief krijgen en doen wat de Heere van ons vraagt. Gelukkig is dat niet een zware last. Hij verklaart: 'Neem Mijn juk op u en leer van Mij dat ik zachtmoedig

ben en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw ziel, want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht (Matth. 11: 29, 30).'

Verder wordt Hij genoemd een Heerser in de vreze Gods. Vreze Gods heeft niets met angst te maken. Het is een diep ontzag voor God. Dat is er vanuit onszelf bij ons niet. Van ons moet worden gezegd: 'De vreze Gods staat hun niet voor ogen (Rom 3: 18).' We houden vanuit onszelf op geen enkele manier rekening met de Heere.

De Heere Jezus is als Heerser helemaal gericht op de eer van Zijn Vader. Hij doet wat wij niet kunnen opbrengen: God dienen en vrezen. Hij richt Zijn heerschappij op in de harten van zondaren, zodat ze niet meer zichzelf op het oog hebben, maar de Heere. Komt de Messias alleen voor de stam van Juda of het Joodse volk? Nee, David zingt: 'Hij zal heersen over de mensen.' Of zoals de Naardense vertaling vertaalt: over de mensheid. Hij wil Koning zijn over alle mensen. Mensen die voortkomen uit Adam. We delen in de zonde en de schuld van Adam. Hij komt echter om Zijn genade-heerschappij te vestigen, om zondaren te verlossen (zie ook Micha 5: 1 en Lukas 1: 32, 33).

De zon gaat op (2 Samuël 23: 4)

Hoe zal het zijn als de Messias komt? David zingt verder: 'Hij is als het licht van de morgen, wanneer de zon opgaat...' Het is in deze wereld nacht geworden door de zonde. Christus is echter het Licht van de wereld. Zacharias zingt later van Hem als de Opgang uit de hoogte Die aan hen verschijnt die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood.

Uit het Evangelie horen we wat het Hem heeft gekost om als de Zon te zijn. De zon is voor Hem verduisterd. Gedurende drie uren

was er duisternis op Golgotha. Hij ging de duisternis in, opdat het voor ons licht zou mogen zijn. Het morgenlicht van Pasen brak door en door de Heere Jezus komt alles in deze wereld en in mijn leven in een ander licht te staan. Zeker, het licht doorlicht alle hoeken en gaten van ons zondige bestaan. Maar we worden tevens vertroost door de Heere Jezus Die de zonde vergeeft op grond van Zijn heilswerk en Die ons verdorven hart reinigt en vernieuwt.

De Heere zorgt ervoor dat het 'een morgen wordt zonder wolken'. Het is denkbaar dat er wolken zijn ondanks het feit dat het dag geworden is. De Heere laat het niet alleen ochtend worden, maar Hij verdrijft de wolken, zodat we zingen: 'Gods vriendelijk aangezicht, heeft vrolijkheid en licht.'

Het gevolg is dat de natuur herleeft. De Heerser Die komt als de glans na de regen, die groen laat opkomen uit de aarde. De combinatie van regen en zonneschijn is ideaal voor de natuur. Er is door de regen en door de zonsprake van vruchtbaarheid, groei en bloei.

Ootmoed (2 Samuël 23: 5)

Voor David is het duidelijk van zijn leven dat er van hem en van zijn huis weinig goeds te zeggen is. Er zijn gelukkig goede daden te noemen. Hij heeft bijvoorbeeld op een goede manier leiding gegeven aan het volk. Maar hoe zou het dit hebben kunnen doen, als de Heere niet bij hem was geweest? Hij denkt terug aan de zwarte bladzijden in zijn leven, aan de tijden dat hij de Heere vergat en toegaf aan de boze begeerten van zijn hart. Als hij zegt: 'Hoewel mijn huis zo niet is bij God', klinkt dat als een ootmoedige schuldbelijdenis.

David is tegelijkertijd echter vol van alles wat de Heere heeft beloofd en heeft gedaan en in

de toekomst zal doen. Vaak denkt hij terug aan wat de Heere zei door middel van de profeet Nathan: 'Uw huis en uw koningschap zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn (2 Samuël 7: 16). De Heere heeft een verbond opgericht met David en zijn nageslacht en in dit verbond wordt door de Heere zelfs gesproken over de heilstijd die aanstaande is als hij de Messias doet komen (zie ook Psalm 89: 30 en Psalm 132: 12).

Verdorven mannen (2 Samuël 23: 6, 7)

Er is echter een andere kant. David huivert als hij in zijn laatste woorden spreekt over verdorven mannen (vers 6, 7), mannen die zonder God leven en doorleven en volharden in hun onbekeerde levenswandel. Hij schrijft dat ze als doornstruiken zijn, die volledig met vuur worden verbrand.

Ons wordt voorgehouden in het geestelijk testament van David dat er twee wegen zijn. De weg waarbij Koning Jezus het voor het zeggen heeft Die licht geeft of de weg waarbij we zonder Jezus verder leven en het licht van ons afhouden. De weg die zegen brengt of oordeel.

De Heere Jezus

Geïnspireerd door de Geest ziet David tot in de verre toekomst. Hij zingt niet alleen over de eerste komst, maar ook over de dag dat Jezus zal wederkomen op de wolken van de hemel. Hier op aarde blijven we te maken krijgen met de duisternis, die telkens weer terrein probeert terug te veroveren. Maar straks maakt de Heere het waar dat de morgen zonder wolken aanbreekt. De zon zal er niet meer zijn, want Christus is de Zon (Openbaring 21: 23).

Gespreksvragen

1. Is het voor ons belangrijk om ons leven regelmatig te evalueren? Doen we dat ook? En hoe?
2. Vindt u het belangrijk dat van iemand die overlijdt, de laatste woorden bekend zijn? Waarom wel/niet?
3. Er wordt wel eens voor gepleit om net als David een geestelijk testament te schrijven op een moment dat er nog geen sprake is van overlijden. Wat vindt u ervan?
4. Kunt u zeggen dat u bereid bent om te sterven? Wat leren we van Filippensen 1: 21-26?
5. Wat houdt het in dat de Heere Jezus Koning is? Denk hierbij aan de wereld, de kerk en ons eigen leven.
6. Wat betekent het dat de Heere Jezus het licht der wereld is (zie Joh. 8: 12; 2 Kor. 4: 6, Ef. 5: 8).
7. Welke wolken kunnen er zijn ondanks het feit dat het licht in ons leven schijnt? Welke belofte ontvangen we in vers 4?
8. Er wordt in het lied gezongen van groei en vruchtbaarheid (vers 4). Hoe kan dat er in ons leven meer komen?

Het mogelijke graf van David.

Ds. C.H. Bijl

De schepping en de Geest

Romeinen 8 : 18–30

Nadat Paulus in Romeinen 7 sprak van de geestelijke strijd tussen vlees en geest, kwam in Romeinen 8 het leven door de Geest centraal te staan. Dat leven door de Geest, die ons zelfs tot erfgenamen van God maakt (vs. 17), heeft ook een schaduwkant. In hoofdstuk 8: 17 wordt het lijden met Christus genoemd. Daar zal Paulus in vers 18 – 30 nog het een en ander over schrijven. Vooraf mag al opvallen dat het eerste gedeelte van hoofdstuk 8 eindigt met de woorden: “opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden” (vers 17). En het tweede deel eindigt in vers 30 met de woorden “Die heeft Hij ook verheerlijkt” (30). Het gaat wel over lijden en zuchten, maar dat staat ingeklemd tussen tweemaal het woord ‘verheerlijkt’.

8 (Vers 18 – 22)

In vers 18 bemoedigt Paulus ieder die met lijden te kampen heeft. De heerlijkheid straks zal veel meer en groter zijn. Over welk lijden Paulus het heeft? We kunnen denken aan het lijden dat iemand overkomt als gevolg van het geloof in Jezus. Zoals Christus moest lijden, zo zullen ook Zijn volgelingen lijden (zie o.a. Lukas 14: 27). Maar het gaat hier nog wel verder. We kunnen ook denken aan het lijden dat ons overkomt als gevolg van de zonde. Wij mogen dit zo noemen omdat Paulus het niet alleen over de gelovigen heeft die lijden, maar ook over de gehele schepping.

De schepping is nu nog onderworpen aan de leegheid en zinloosheid. Vers 20 doet ons denken aan het Bijbelboek Prediker. Wat voor zin heeft het bestaan en wat voor doel heeft alles? Iets groeit en straks sterft het weer (zie o.a. Prediker 2). We weten dat dit het gevolg van de zonde is. De Heere vervloekte immers

de aarde (Gen. 3: 17). We denken bijvoorbeeld aan de natuurrampen in de schepping en ziektes onder de dieren.

Heel beeldend beschrijft Paulus dat de schepping van God uitziet naar het moment dat de goede toekomst aanbreekt. De hele schepping zucht en verlangt naar een goede toekomst (vers 22). Dat lijden en het zuchten is te vergelijken met een barendende vrouw. De pijn en nood lopen op, maar er is wel hoop. Nu loopt alles nog wel uit op de dienstbaarheid, dat is de onderdrukking. Nu is alles zo zinloos en leeg en heeft het geen doel. Maar er komt een moment dat de hele schepping door de Heere hersteld wordt. Dat is een toekomst die samengaat met de eeuwige bestemming van de gelovigen.

(Vers 23 – 25)

Niet alleen de schepping zucht. Wanneer de Heilige Geest in ons woont en werkt, dan ver-

langen we ook naar een andere toekomst. De Heilige Geest die gegeven is, wordt vergeleken met de “eersteling”. Paulus spreekt in vers 23 over de “eerstelingen van de Geest”. Dat is een beeld uit de oogst. Het eerste dat binnengehaald werd in de oogsttijd, was maar het begin. Er kwam nog meer. De Heilige Geest die nu werkt in de gelovigen, is nog maar het begin. Er komt veel meer. Vers 23 spreekt van het verlangen naar het moment dat we eeuwig als kind van Hem leven, zonder zonde en zonder lijden en zonder zuchten. We merken heel duidelijk in dit gedeelte de spanning tussen het nu leven door het geloof en het uitzien naar straks en de verlossing in de eeuwigheid. Wanneer de Heilige Geest werkzaam is, dan komt er hoop. We zien er nog niets van, dan zou het geen hoop zijn, maar we verlangen er wel naar.

(Vers 26 – 27)

Maar wat zijn we zwak! We weten niet eens altijd wat we moeten verlangen. Maar God zij dank dat Hij Zijn Geest geeft. Het is de Geest die ons in Rom. 8: 15 leert zeggen: “Abba Vader”. Die Geest helpt ons. Is het nodig dat die Geest werkt? Ja, want zelfs in ons gebedsleven is het zonder de Heilige Geest zo moeilijk. We weten niet wat we moeten bidden. We proberen het vaak, maar wat moeten we zeggen en vragen? Maar de Heilige Geest legt ons het gebed op de lippen en in het hart. Wat een bemoediging! Calvijn merkt op dat de Heilige Geest Zich niet Zelf vernedert voor God om iets te vragen, maar dat de Heilige Geest een vurig verlangen in ons hart legt en dat we daarmee naar de Heere gaan.

Het is trouwens niet alleen de beweging van de Heilige Geest die in ons en door ons tot God bidt, ook andersom. God ziet immers

wat in ons hart leeft. Hij doorgrondt en kent ons, zo zingt Psalm 139 daarvan. Hij ziet ons denken, maar, zo zegt vers 27, dan ziet de Heere in ons hart ook Zijn eigen werk, dat is het werk van Zijn Geest in ons hart. Het woord ‘bedenken’ staat ook in vers 6. Het bedenken van ons vlees is de dood. Maar wanneer de Heilige Geest in ons woont en werkt, dan komt het leven, dan komt er vrede (Rom. 8: 6) en het juiste en goede verlangen (Rom. 8: 26, 27) in ons hart.

(Vers 28)

Met vers 28 komen we terug bij de vraag waar dit gedeelte mee begon. Weegt het lijden op tegen de heerlijkheid die zal komen? Jazeker, want zij die God liefhebben, werkt alles mee ten goede. Ook al is er lijden en zuchten, het goede zal komen, er is immers hoop. Wij moeten er wel op letten dat het goede hier gaat over het geestelijk en eeuwig goede. Het gaat in dit gedeelte niet over het goede leven hier en nu. Het gaat over de heerlijkheid die straks komt en het leven door de Heilige Geest nu.

Hoe het kan, dat het goede zal overwinnen? Hoe het mogelijk is om te midden van lijden en het niet kunnen bidden zoals het hoort, toch uit te zien naar het goede? Hoe het mogelijk is toch te hopen wanneer er zoveel tegenin gaat? De diepste grond ligt, aldus Paulus, niet in ons. Maar de diepste grond ligt in Gods verkiezing. Paulus zegt in vers 28 dat we met vertrouwen naar de toekomst kunnen kijken, omdat er een roepende God aan vooraf gaat.

(Vers 29 – 30)

De verleiding is groot om theologisch te gaan spreken over de begrippen die in vers 29 – 30

genoemd worden. De “orde van het heil” zouden we hier kunnen uitwerken. In het kader van deze Bijbelstudie kan dat niet.

Waar ligt het begin van het heil? Paulus voert ons terug naar de diepste bron en zekerheid die er is. Het begin ligt in God die mensen kent en bestemt (zie ook Efeze 1: 4). Paulus spreekt hier op troostrijke manier van de verkiezing.

Waarom God mensen verkiest? Opdat ze op Zijn Zoon Jezus lijken (vers 29). Om dat te begrijpen kijken we een moment naar Jezus. Hij, de Heere Jezus, wordt de Eerstgeborene genoemd. Hij is de eerste in orde die volkomen voldoet aan Gods eis en wens. Hij is als eerste staande gebleven in de verzoeking en Hij heeft de wet volledig gedaan. Hij is ook als eerste opgestaan uit de dood. En de Heere wil mensen die zuchten onder het lijden aan deze Christus gelijk maken. Daarom verkiest Hij mensen, zodat ze op Jezus gaan lijken. Paulus noemt dit het gelijkvormig worden aan het beeld van Christus. Zoals wij in de schepping naar het beeld van God geschapen zijn (Gen. 1: 27), zo wil de Heere ons vormen naar het beeld van Zijn eigen Zoon. Dan is de Heere Jezus de Eerste van Zijn broeders. Dat wil zeggen: dan is Jezus de eerste die staande bleef en God diende, maar dan volgt Hem een grote gemeente van mensen die door de Heilige Geest gevormd wordt om op Jezus te lijken en God de Vader te dienen.

Dat God geen half werk doet, blijkt uit vers 30. God verkiest en Hij roept en Hij rechtvaardigt. Met dat woord ‘rechtvaardigen’ komt het kernwoord van de Romeinenbrief (zie ook Rom. 1: 17 en hst. 5) weer aan de orde. Dat er geen grond in ons is te vinden, zien we als

we merken dat God verkiest en roept. De verkiezing is hier dus geen probleem of discussiepoint, maar een troost. De schrijver merkt en gelooft dat alles in de Heere God ligt.

En het loopt uit op de verheerlijking. Sprak Paulus in vers 17 over de toekomstige heerlijkheid, in vers 30 spreekt hij over de verheerlijking in de verledentijd: Die heeft Hij verheerlijkt. Natuurlijk weet Paulus dat die heerlijkheid er nog niet is, daar zuchten we naar en daar hopen we op. Maar als we met Christus verbonden zijn en door de Heilige Geest leven dan is die heerlijkheid ook nu al realiteit.

Gespreksvragen

1. Vers 17 en 18 spreken van het lijden met Christus. Wat merken wij in het dagelijkse leven van het lijden omdat we bij Jezus willen horen?
2. Herkennen we dat de schepping zucht, zoals vers 22 dat zegt? Als we dat herkennen moeten we dan ook actief opkomen voor het behoud van de schepping?
3. Welke rol speelt het werk van de Heilige Geest in ons eigen leven? Merken we iets van de Heilige Geest als we bidden?
4. Speelt de hoop waar vers 24 over spreekt een grote rol in ons leven? Verlangen wij naar de eeuwige heerlijkheid?
5. Paulus spreekt op een heel positieve manier over de verkiezing. Kunnen wij ook op die manier spreken over de Heere die verkiest? Of is dat een lastig onderwerp?

van de voorzitter

Ds. W. Westland

Toch winter

In Psalm 74 : 17 hoor ik Asaf zingen: „Zomer en winter, U hebt ze geformeerd”. Na een warme december-maand kwam in januari toch de winter. Op het moment, dat ik deze regels schrijf is het in Sliedrecht rond het vriespunt, en zijn in Haaksbergen de eerste schaats-wedstrijden op natuur-ijs gehouden. Het is Gods genade, dat zomer en winter elkaar toch afwisselen. Zo zal het gaan, totdat het einde der tijden aanbreekt bij de wederkomst van de Heere Jezus Christus.

Soms komt er een streep door menselijke berekeningen, maar de Heere vergist zich niet. Dat mag ons tot troost zijn bij alle wisselingen van het leven.

Ondertussen gaat het vergader-seizoen door. Als mannenvereniging bent u al heel wat keren samen gekomen. Laten we ook bij het naderend voorjaar trouw zijn tot het laatste toe!

Weer naar Veenendaal

Ook dit jaar houden we onze Huishoudelijke Vergadering in Veenendaal. Het is ons vorig jaar daar goed bevallen, en we hopen, dat het dit keer ook zo zal zijn. De datum is D.V. zaterdag 9 april in gebouw Maranatha bij de Julianakerk. Er is voldoende parkeergelegenheid rond de kerk. Op deze vergadering gaat het om het beleid en de financiën. Eén keer per jaar legt het Bestuur verantwoording af aan de

leden van onze Mannenbond. Daarnaast is er ook bestuursverkiezing. Nu ds. A.D. Goijert terugtreedt is uw stem van belang.

Maar als we deze punten snel kunnen afhandelen, blijft er genoeg tijd over om ons te bezinnen op het onderwerp, dat ds. J. Van Dijk voor ons zal houden. We wensen hem sterkte bij de voorbereiding.

En ook nu weer een hartelijke aansporing om met elkaar naar Veenendaal te komen. Graag tot ziens!

Wisseling

Een drietal jaren heeft ds. P. Molenaar uit Lunteren de rubriek „In the Picture” verzorgd. Dan is het goed om de pen weer door te geven. We hebben ds. P. van der Kraan uit Arnhem bereid gevonden om de komende tijd zijn kanttekeningen te maken bij de ontwikkelingen in het kerkelijk en maatschappelijk leven. We wensen hem daarbij de leiding en de wijsheid van de Heilige Geest.

Graag willen we ds. P. Molenaar bedanken voor zijn inzet. Hij heeft waarschuwend de vinger gelegd bij een aantal zaken, maar ons ook bemoedigd vanuit Gods Woord. Daarvoor onze waardering en dank.

Groet

Mede namens de andere bestuursleden een hartelijke groet aan u allen.

Ds. P. Molenaar

Eenvoud en heiligheid in de kerk

Bisschoppen?

Er is veel beweging in de kerk op dit ogenblik. (Wijk)gemeenten worden opgeheven. Tegelijk schuiven ook veel gemeenten in liturgie en ook in prediking, wat veel zorg geeft. Op dit ogenblik is er ook een organisatorisch plan met het oog op de kerk van 2025 aangenomen, vanwege die zorgen over de krimp van de kerk. De organisatie wordt helemaal veranderd. Er komt ook een bisschop, maar hoe? In de Oost-Europese landen zijn in de Gereformeerde Kerk ook bisschoppen. Negatief was in het verleden, dat zij in de communistische tijd veel kwaad hebben gedaan. Ze waren vaak verklikkers en hebben soms negatief het kerkelijk leven beïnvloed. Ze waren een gevaar voor predikanten, die vasthielden aan de Belijdenis, die verenigd waren in de Bethaniëvereniging. De bisschoppen stonden toen vaak tussen kerk en staat in. Ze namen toen vaak ook een dubieuze plaats in binnen de Wereldraad van Kerken, waardoor er een verkeerd beeld werd gegeven over de situatie van de kerk in de Oostbloklanden. Op zulke bisschoppen zitten we echt niet te wachten. Zij zijn dan eerder een struikelblok voor een gezond kerkelijk leven dan een stimulans! Ook bisschoppen moeten oog hebben voor de gemeenten. We zijn daarom wat voorzichtig met invoering van bisschoppen. We zijn beducht voor een hiërarchisch kerkelijk standpunt, zoals de r.-k. kerk, maar we willen graag de presbyteriale kerkinrichting bewaren. Nu maakt het intussen wel verschil, hoe de vrijgestelde ambtsdragers in de kerk en in de gemeenten opereren. Er waren nog wel eens vrijgestelden die hun liefhebberijen

kerkbreed beoefenden. Daarvan heeft ook de Nederlandse Hervormde Kerk in het verleden veel last gehad. We waren niet blij met de politiek die bedreven is rondom het SOW-proces. Ouderlingen, die afgevaardigd waren hebben vaak wel goede voorstellen ingediend, die helaas zwak of helemaal niet gehonoreerd werden. Zij, die het verst van de gemeenten afstonden, hebben vaak de meest schadelijke invloed gehad, waarbij niet echt geluisterd is naar wat er leefde op het grondvlak. Op die politiek heeft geen zegen gerust. Dr. H. Klink heeft destijds terecht mede daarom zijn plaats opgegeven in het moderamen der synode. De wrange vruchten na 2004 komen nu openbaar in de dramatische verschuivingen binnen het geheel van de kerk, zeker ook binnen de Hervormd Gereformeerde sector. Wel zij dankbaar vermeld, dat onze huidige scriba dr. A. J. Plaisier, ondanks onze kritiek op de invoering van de bisschop, veel oog heeft voor de gemeenten in hun pastorale nood. Zo was en is hij zeker een opziener. Maar met de mogelijke invoering van een bisschop zijn we niet blij. De kerkrechtsspecialist dr. P. v.d. Heuvel heeft terecht daarbij kritische aantekeningen geplaatst en gewaarschuwd voor kerkrechtelijke ontsporingen.

Eenvoud

Eenvoud blijft toch een kenmerk van het ware. Dat bepleiten we met het oog op een gezond gemeentelven. Wie zijn wij, als we beseffen dat elke eredienst voor Gods Aangezicht geschiedt, als er lijnen getrokken worden vanuit de kerk naar de rechterstoel van Christus? Dan blijft gepaste eenvoud in

heiligheid over. We beseffen dan iets van wat de apostel schrijft in Hebrreeën 12:22-29, dat we ‘gekomen zijn tot de berg Sion en de stad van de levende God, en tot het hemelse Jeruzalem en de vele duizenden der engelen...’. Zo dient elke kerkdienst eigenlijk te functioneren. Israël moest zich schikken in stijl, dus ook in kleding om haar God te ontmoeten, toen zij de wet des HEEREN ontving. Drie dagen lang heiligden zij zich (zie Exodus 19). Dat besef moet ook bij ons levend blijven. Daarom houden we vast aan de eenvoud in de liturgie. Invoering van nieuwe rituelen voor de Hervormd-Gereformeerden zoals kaarsen, bloemen en tekeningen gaan veelal gepaard met een verarming van de prediking. Dit is tot grote schade van een gezond kerkelijk leven en vaak maar tien jaar houdbaar, zoals we in onze oude Hervormde Kerk in de vijftiger en zestiger jaren van de vorige eeuw hebben gezien! Het is bovendien op den duur dodelijk vermoeiend voor jong en oud.

De dienaar des Woords mag steeds de preek als een zang ten gehore brengen. Hij moet niet gehinderd worden door allerlei eigentijdse liturgische snuffes, hobby's en charmes van eigenwijze gemeenteleden en dominees naar rechts en links, waardoor de loop van het Woord gehinderd wordt. Hij preekt het Woord en de gemeente zingt de preek. Daarom is het belangrijk dat de liturgie echt een Woorddienst is. Ieder vogeltje zingt daarbij gelukkig, zoals het gebekt is. Zo mag de rechte veelkleurigheid openbaar komen. Liever geen emo - ik-verhalen op de kansel, wat we allemaal zelf beleven. Dat is ook geestdodend. Het moet echter gaan om de triomf van de genade. Laten we ons houden aan een vaste lijn: De confessie is de uitleg van de Heilige Schrift. Zo spreken we in de lijn van de kerk der eeuwen met al de heiligen ook

in deze tijd met zijn eigen vragen, moeiten en zorgen ook op pastoraal gebied.

De prediker preekt het Woord

We moeten elkaar in ieder geval scherp houden als dienaren en gemeenten. De nood van de kerk is immers de nood van de prediking. We houden eraan vast, dat we op grond van het Woord vanuit het geheel van de belijdenis alle geloofsstukken moeten bepreken. Niet eenzijdig één stuk van de waarheid, maar de volheid van het Woord benadrukken. Ik hoorde in Dordrecht destijds een mooie uitdrukking met het oog op het Schriftonderzoek: “*Romeinen 6 de les; Romeinen 7 het leven en Romeinen 8 de kracht!*” Ook horen we wel eens: “*Drie stukken, twee wegen en één Naam*”. Goed om kort en krachtig onszelf en elkaar maar bij de les te houden!

Dat bewaart ons inderdaad voor eenzijdigheden in de leer van het heil. Goed om met twee woorden te blijven spreken: niet alleen over verbond spreken, maar ook over de verkiezing, waarin we ontdekken het wonder van zalig worden. Verder noemen we wet en evangelie, zonde en genade, rechtvaardiging en heiliging, tijd en eeuwigheid. Samenvattend blijft wezenlijk op de zondag de bediening der verzoening: ‘Als gezanten van Christuswege bidden wij u, alsof God door ons bad: Laat u met God verzoenen’. Dat betekent ontdekking aan de zonde en de bedekking van de zonde door het kostbaar bloed van Christus. Dat is nooit vrijblijvend. Immers Paulus zegt in datzelfde gedeelte, nadat hij gezegd heeft, dat we allen geopenbaard moeten worden voor de rechterstoel van Christus: ‘Wij dan wetende de schrik der Heeren bewegen de mensen tot geloof...’ en ook: ‘de liefde van Christus dringt ons’ (2 Korinthe 5).

De gemeente zingt het Woord in de Psalmen'
De synode van Dordrecht besloot in 1618/19: "In de kerken zullen alleen de 150 Psalmen, de tien geboden op rijm, het Onze Vader, de Twaalf artikelen des geloofs de lofzangen van Maria, Simeon en Zacharias gezongen worden. Alle andere gezangen zal men uit de kerken weren en daar enige reeds ingevoerd zijn (in 1615 verscheen een bundel van 58 gezangen) zal men die met de gevoeligste middelen afstellen".

De synode sprak toen de kerk der eeuwen al na: Augustinus beled: "Welke klachten heb ik tot U opgezonden, mijn God, toen ik de Psalmen Davids las, zangen des geloofs en klanken van vroomheid die opgeblazenheid des geestes buitensluiten".

14

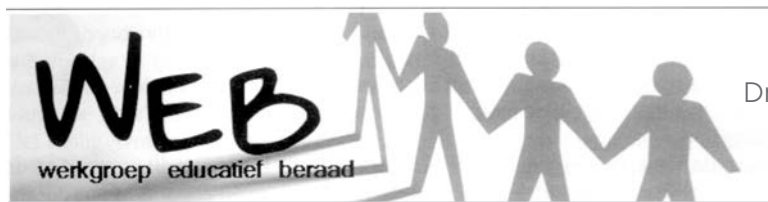
Calvijn zei: "We kunnen geen beter noch geschikter gezangen vinden dan de Psalmen Davids, die de Heilige Geest voorgelezen en Zelf gemaakt heeft. Als we deze zingen zijn we zeker, dat God ons de woorden in de mond geeft". Zijn uitgangspunt was: 'wat God gebiedt, moet in de eredienst'.

Luther die wel ruimer dan Calvijn dacht over de liturgie ontdekte: "In de Psalmen zien we

Christus en de christen in het hart". Zouden we dan staan naar gezangen in de eredienst? De eredienst vertoont de meeste schoonheid in soberheid en heiligheid op deze aarde. zoals dat ook in Israël was. Tenslotte vinden we in het boek Openbaring bij de zang van de gezaligden alleen Psalmregels. Dus in de hemel worden in ieder geval Psalmen gezongen. Goed om hier over na te denken als Hervormd-Gereformeerden, om de Psalmen te blijven zingen in de eredienst! De Psalmen zijn in ieder geval door Jezus Zelf gezongen.

Tenslotte

Dit is mijn laatste bijdrage voor 'In the Picture'. Dank voor uw betrokkenheid en ook van de kant van het hoofdbestuur van onze Mannenbond. Het is goed dat we elkaar scherp blijven houden. Graag draag ik het stokje over aan collega P. v.d. Kraan, die bereid gevonden is deze rubriek te verzorgen. Het is goed dat er een wisseling van de wacht is. Zo kunnen zaken weer eens vanuit een nieuwe invalshoek benaderd worden. De Heere geeft verschillende gaven. Ik wens hem zegen en vreugde toe, ook in het Zeeuwsche in het werk, dat hij nog mag doen!

Drs. Jolanda Spek

Als gezin verbonden met de gemeente

De uitnodiging van de meisjesclub valt op de deurmat. Lisa (8 jaar) vindt de brief en loopt ermee naar haar moeder. 'Mam, de club is dit jaar op dinsdagavond! Maar dan heb ik gym!' Moeder bekijkt de brief en zegt dat ze dan dit jaar de club maar moet overslaan: 'Gym is belangrijk voor je en daar heb je ook je vriendinnetjes. Het bijbelverhaal dat je op de club hoort, hoor je ook op school. Het geeft niet als je een jaartje niet naar club gaat.' Lisa vindt het jammer, maar luistert naar haar moeder. Lisa gaat dat jaar niet naar de club.

Zo maar een willekeurig voorbeeld als het gaat over het onderwerp 'gezin zijn in de gemeente'. Want, welke plaats krijgt de gemeente bij de geloofsopvoeding van je kind? En is de geloofsopvoeding iets wat alleen thuis of op school gebeurt of is de gemeente hierbij ook belangrijk?

Het lijkt of de moeder van Lisa het niet zo belangrijk vindt dat Lisa contacten maakt met kinderen uit de gemeente. Op gym heeft Lisa immers haar vriendinnetjes. Bovendien hoort Lisa op de club volgens moeder geen nieuwe dingen. Op school wordt er toch ook iedere dag een bijbelverhaal verteld! Staat de kerkelijke gemeente werkelijk aan de zijlijn wanneer het gaat om de geloofsopvoeding van kinderen?

Het kind in de gemeente

In de eerste doopvraag van het doopformulier komt duidelijk naar voren dat de gemeente belangrijk is bij de geloofsopvoeding van kinderen. Omdat de ouders tot de gemeente behoren, zijn kinderen door hun geboorte lid van Gods gemeente. En daarom 'behoren ze gedoopt te zijn'.

De gemeente wordt - wanneer de kinderen gedoopt worden - bij de nieuwe leden betrokken. Zij zijn getuige van de doop en worden, als het goed is, tijdens de kerkdienst opgeroepen om met liefde voor de kinderen van de gemeente te zorgen. Geloofsopvoeding is dus niet iets wat alleen thuis of op school gebeurt. Prof. W. ter Horst is er in zijn boek *Christelijke geloofsopvoeding* (1993, p. 51) duidelijk over: 'De ouders zijn verantwoordelijk voor hun kinderen, maar ze kunnen het alleen binnen een grotere geloofsgemeenschap (de gemeente), die opvoedingsgemeenschap is.'

Opdracht aan ouders

Door het beantwoorden van de derde doopvraag hebben ouders de taak en verplichting op zich genomen om hun kinderen over de Bijbel en het verlossend werk van de Heere Jezus te vertellen. De geloofsopvoeding start vanaf het moment dat een kind geboren wordt. Door te zingen, bijbelverhalen te lezen en te bidden leert het kind Wie God is. Ouders kiezen vaak voor een christelijke school, waar de geloofsopvoeding verder ge-

Tips

- Leg aan je kind uit dat hij of zij bij de gemeente hoort. Dit is zichtbaar geworden bij de doop!
- Praat positief en met liefde over de gemeente.
- Wees trouw in de kerkgang; zo ben je als ouders een goed voorbeeld.
- Doe als ouder zelf mee aan de kerkelijke activiteiten: kinderen hebben in de gaten wat jij (niet) doet.
- Stimuleer je kind om aan de kerkelijke activiteiten deel te nemen. Als het praktisch lastig is (zoals in het voorbeeld), zoek dan naar oplossingen.
- Bid hardop voor de gemeente.
- Stimuleer je kind om te zien naar anderen - laat het bijvoorbeeld een kaartje sturen of iets lekkers bij iemand brengen.

stalte krijgt. De opdracht aan ouders is echter ook om hun kind heel praktisch deel te laten uitmaken van de gemeente. Het kind hoort immers bij de gemeente. Vooral hier kan het kind God leren kennen en kan het groeien in het geloof.

Naar de kerk

De allereerste plek waar een kind het gemeentelijke-zijn kan ervaren is de kerkdienst. Als je als gezin de kerkdiensten trouw bezoekt, zal het kind dit als een vertrouwde plek gaan ervaren, waar het ingewijd wordt in de Heilsgeheimen van God. De eredienst is de plek waar God tot ons en onze kinderen spreekt. Kinderen zullen de woorden niet altijd begrijpen, maar het is de plek waar God werkt.

Op een andere manier actief

In de gemeente wordt vaak veel georganiseerd, zoals de startdag van het winterseizoen, de jeugdclubs, de bijbelkringen en de zondagschool. Is het nu zo belangrijk om mee te doen aan al die kerkelijke activiteiten? En zo ja, waarom dan?

Kinderen leren op een jeugdclub of de zondagschool vriendjes en vriendinnetjes uit de kerk kennen. Het is gezellig met elkaar en er is tijd voor ontspanning. Vooral in de puberleeftijd zijn deze sociale contacten erg belangrijk. Voor een kind is het fijn wanneer het zijn vriendjes of vriendinnetjes ook in de kerk (eredienst) ziet. Zo wordt de gemeente een veilige plek, waar je je gezien voelt. Naast de gezelligheid die vele activiteiten bieden, worden kinderen gestimuleerd om bezig te zijn met de boodschap van de Bijbel. Als het goed is, gebeurt dit thuis en eventueel op school, maar het is ook nodig om als (jonge) gemeenteleden samen bezig te zijn met de

Bijbel. Samen groeien in het geloof, zodat de gemeente (kerk) toekomst heeft.

Trouw zijn

Wanneer je het als ouders belangrijk vindt dat je kind zijn of haar plaats in de gemeente vindt, is trouw een belangrijke (voor)waarde. Door zelf als ouders trouw te zijn in het bezoeken van de kerkdienst ben je een goed voorbeeld voor je kind(eren). Het is heel verwarrend voor kinderen wanneer, om wat voor reden dan ook, een dienst op zondag overgeslagen wordt. Naast het feit dat het vaste ritueel voor kinderen doorbroken wordt, ontnem je het kind een gelegenheid om met zijn broeders en zusters samen te zijn.

Er wordt ook een beroep gedaan op trouw wanneer het gaat om de diverse kerkelijke activiteiten die voor jong en oud georganiseerd worden. De ervaring leert dat de opkomst niet altijd even groot is. We hebben het druk met het gezin, werk, sociale contacten, sport enzovoorts. Het is begrijpelijk dat je daar als ouders keuzes in moet maken, maar besef wel dat je als voorbeeld gezien wordt als je zelf (weinig) deelneemt aan kerkelijke activiteiten. Waarom zou je als kind naar de jeugdclub gaan wanneer er zo veel andere dingen te doen zijn? Hoeveel tijd besteden we - als ouders, maar ook als kinderen - aan het geloof? Hoe staat dat in verhouding met onze andere bezigheden? Dat zijn vragen om over na te denken.

Talent inzetten

Door een actieve bijdrage te leveren aan de kerkelijke activiteiten van de gemeente bouw je samen aan Gods Koninkrijk. Iedereen heeft daarvoor van God zijn of haar talenten gekregen, waarbij elk talent van evenveel waarde is. De één is goed in het regelen en organiseren

van een verkoping, een ander draait zijn hand niet om voor het houden van een inleiding op de bijbelkring. Als ouder kun je hierin een voorbeeld geven door praktisch je steentje bij te dragen. Kinderen zullen dit zien en hopelijk ook het voorbeeld navolgen. Zelfs op jonge leeftijd kun je als kind je talenten inzetten. Denk maar eens aan het helpen opruimen bij de verkoping of het brengen van een plantje bij zieke mensen. Het is goed om bewust naar je kind toe te benoemen dat het fijn is dat het zich op deze manier inzet voor de gemeente.

Aandacht voor pubers

In de puberteit hebben jongeren het verlangen om ergens bij te horen. Ze zoeken deze behoefte vaak in hun eigen vriendengroep. Het is fijn als dit een vriendengroep is die op de gemeente betrokken is, maar het komt vaak voor dat dit niet het geval is. Probeer daarom als ouders de contacten met kinderen uit de gemeente van jongs af aan te stimuleren. Jong en oud hebben elkaar in de gemeente nodig: het ene lid kan niet zonder het andere lid. Dit staat heel mooi verwoord in 1 Korinthe 12, waar Paulus schrijft dat de vele leden één lichaam zijn.

Voor pubers is het belangrijk dat zij zich verbonden blijven voelen met de generaties onder en boven hen. Geloven doe je met elkaar, met alle generaties. Dit gevoel kan gestimuleerd worden door activiteiten op te zetten die de generaties verbinden, met als hoogste doel om in Christus met elkaar verbonden te zijn. Kinderen, tieners en pubers vinden het prettig wanneer zij hierbij een actieve rol mogen spelen. Hierbij is gebed door en voor de verschillende generaties onmisbaar.

Opricht voor iedereen

Kinderen zijn volwaardig lid van Gods

gemeente. Samen zijn de verschillende leden (jong en oud) één gezin, Gods gezin. In de regel is het zo dat een kind opgroeit in een gezin, waar ouders zorgen voor veiligheid. Vanuit deze veiligheid kan het kind zich ontwikkelen en groter worden. Veiligheid is daarmee een voorwaarde voor groei. Daarom is het ook belangrijk dat kinderen veiligheid in de gemeente ervaren om te kunnen 'groeien'. Die veiligheid ervaart een kind al als er tijdens de kerkdienst naar hem gelachen wordt of na afloop met hem een praatje gemaakt wordt. Het is voor een kind fijn als het ervaart dat het door mensen in de kerk gezien wordt. Zo krijgt het het gevoel dat het bij de gemeente hoort.

Als het niet vanzelf gaat

Na het lezen van dit stuk kan de gedachte bij je opkomen hoe je als gezin je bijdrage kunt leveren aan een gemeente waar je je niet helemaal thuis voelt. Hoe kun je je als gezin inzetten voor een gemeente waarin je je niet veilig en prettig voelt? Dit is een heel lastig dilemma, dat regelmatig voorkomt. Een antwoord hierop zou kunnen zijn om een gemeente te zoeken waar je je wel prettig voelt.

Als gezin, als kind, ben je echter door God geplaatst in een gemeente. Zijn gemeente is verre van perfect. Een richtingwijzer is de samenvatting van Gods wet: God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf. Ook in een gemeente waarin je je niet thuis voelt, blijft deze opdracht staan. Aan ons mensen is de opdracht gegeven om je talenten in te zetten voor de opbouw van Gods Koninkrijk. Je kunt je talenten gebruiken om Gods gezin (de gemeente waarin je geplaatst bent) sterker te maken en te helpen. Dit betekent veel geven, maar je ontvangt van God ook veel terug!

Ten slotte

'Gezin zijn in de gemeente' begint wanneer ouders beseffen dat zij een belangrijke opdracht hebben: hun kind(eren) onderwijzen in de dingen van Gods Koninkrijk. Dit kunnen zij thuis doen, de school kan hierbij een taak hebben, maar de gemeente is zeker de plek waar een kind leert Wie God is. In de gemeente doe je dit met elkaar: de verschillende leden zijn Gods gezin. Dit besef krijgen kinderen niet vanzelf. Geef daarom als ouders hierin het goede voorbeeld door trouw en actief te zijn en met liefde over de gemeente te spreken. God zal daarover Zijn zegen geven!

Gratis digitaal magazine *Opvoedingsbron*

Dit artikel is onderdeel van het digitale magazine *Opvoedingsbron*, met het thema 'In de gemeente'. *Opvoedingsbron* is ontstaan vanuit de Werkgroep Educatief Beraad, een gezamenlijk initiatief van de Bond van Hervormde Zondagsscholen, de Hervormd-Gereformeerde Jeugdbond, de Hervormde Mannenbond en de Hervormde Vrouwenbond.

In *Opvoedingsbron* vindt u:

- * Het artikel 'Als gezin verbonden met de gemeente'
- * Een bijbelstudie n.a.v. Efeze 4
- * Zes gezinsmomenten voor aan tafel rondom de gemeente, lichaam van Christus
- * Ervaringsverhalen van gemeenteleden
- * Tips en verwijzingen voor verdere verdieping en/of een thema-avond in eigen gemeente

Opvoedingsbron is gratis te downloaden van onderstaande websites:

- www.hervormdezondagsscholen.nl
- www.hgjb.nl
- www.hervormdemannenbond.nl
- www.hervormdevrouwenbond.nl

overlijdensberichten

Met droefheid geven wij kennis, dat de Heere na een periode van afnemende krachten uit ons midden heeft weggenomen ons trouw en gewaardeerd lid en oud bestuurslid

GOVERT BURGER

in de leeftijd van 83 jaar.

Met dankbaarheid denken we terug aan de ruim 40 jaar waarin hij zich heeft ingezet voor onze vereniging.

De Heere vertrooste de achterblijvende familie.

Bestuur en leden van de M.V.
"Schrift en Belijdenis"
te Krimpen a/d IJssel

Krimpen a/d IJssel, 21 december 2015

Met droefheid geven wij kennis van het overlijden van ons trouwe en meelevend lid

LAMMERT KOETSIER

op de leeftijd van 72 jaar.

De Heere vertrooste en sterke zijn vrouw en verdere familie met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging op G.G.

Ede, januari 2016

*De Heer is ons tot hulp op ons gebed;
Die God, die aard' en hemel heeft gemaakt*
Psalm 124 : 4 (berijmd)

Met droefheid geven we kennis van het heengaan op 22 januari 2016 van ons trouw en meelevend lid

FLORUS ROEST

op de leeftijd van 63 jaar.

Hij was een betrokken lid van onze vereniging, sinds 2008, en was enige tijd onze secretaris.

De Heere vertrooste en versterkte zijn moeder en schoonvader en de (klein) kinderen en de familie in dit verlies.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging
"Schrift en Belijdenis" te Barneveld

Barneveld, 28 januari 2016

Bedroefd geven wij kennis van het overlijden van

JAN KOUS

op de leeftijd van 68 jaar.

Hij was een trouw lid van onze vereniging.

De Heere schenke Zijn troost en nabijheid aan zijn kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging
„Schrift en Belijdenis”

Nijkerk, januari 2016

“Mijn genade is u genoeg”

Met ontroering en droefheid geven we kennis van het heengaan van ons trouw en meelevend lid op 23 januari 2016

HENDRIKUS JOHAN TER HAAR

op de leeftijd van 79 jaar.

Met dankbaarheid gedenken we broeder ter Haar, als een betrokken lid vanaf 1997. De Heere sterke en vertrooste zijn vrouw en (klein)kinderen en familie.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging “Schrift en Belijdenis”

Barneveld, 28 januari 2016

*Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;
men loof Hem, vroeg en spa;
De wereld hoor' en volg mijn zangen;
met amen, amen na.*
Psalm 72: 11 ber.

Met droefheid geven wij kennis dat de Heere op 6 januari uit dit leven heeft weggenomen ons trouw en meelevend oud-lid,

NIEK BLOM

in de gezegende leeftijd van 84 jaar.

Met dankbaarheid denken wij terug aan de tijd dat hij als trouw lid betrokken was op onze vereniging.

Wij wensen zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen Gods nabijheid en sterkte toe bij het verwerken van deze lege plaats.

Bestuur en leden van mannenvereniging
“Onderzoekt de Schriften”

Ameide, januari 2016

BOND VAN HERV. MANNENVERENIGINGEN OP G.G.

UITNODIGING

aan de leden van onze bond om op D.V.

ZATERDAG 9 APRIL 2016

aanwezig te zijn op de

HUISHOUDELIJKE VERGADERING

Locatie: gebouw Maranatha naast de Julianakerk,
Prins Bernhardlaan 26, 3901 CC te Veenendaal

Aanvang 14.00 uur

AGENDA:

1. Opening door de voorzitter ds. W. Westland
2. Jaarverslag van de secretaris
3. Jaarverslag van de penningmeester/begroting 2016
4. Verslag van de kascontrolecommissie
5. Benoeming nieuwe kascontrolecommissie
6. Mededelingen
7. Uitslag verkiezing hoofdbestuursleden
Voorgestelde dubbeltallen:
 1. vac. dhr. J. van Capelleveen (herkiesbaar)
dhr. J. van Capelleveen, Veenendaal
dhr. A. Thoutenhoofd, Veenendaal
 2. vac. ds. J. van Dijk (herkiesbaar)
ds. J. van Dijk, Bennekom
ds. W.G. Hulsman, Genemuiden
 3. vac. ds. A.D. Goijert (niet herkiesbaar)
ds. L.W. den Boer, Werkendam
ds. J.M. Molenaar, Ede
8. Referaat door ds. J. van Dijk: „*Pastorale aspecten in de Dordtse Leerregels*”
9. Collecte - u kunt ook gebruik maken van een éénmalige machtiging
10. PAUZE (verkoop referaten)
11. Bespreking van het referaat
12. Rondvraag
13. Sluiting door ds. A.D. Goijert

U bent hartelijk welkom!

C.D. Groenendijk (2e secr.)

P.S. Op het terrein van de Julianakerk kunt u gratis parkeren.
